

Scrisoare pastorală la Sfintele Paști 2001

Prea cucernice Părinte,
Iubiți credincioși,

« De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu,
să se bucure de acest Praznic frumos și luminat. »

HRISTOS A ÎNVIAT!

Nu este bucurie mai mare pentru poporul creștin ca cea pe care o trăim la Sfintele Paști. Fie ca această bucurie să vă însoțească și acum, în acest început de secol și de mileniu.

Anul acesta creștinii ortodocși, catolici și protestanți trăim Sărbătoarea Sfințelor Paști în același moment. Să nu uităm să împărtășim și cu ei, noi, creștinii ortodocși, bucuria Învierii și acolo unde este posibil să dăm mărturie împreună despre credința comună în Înviere. Lumea întreagă are nevoie azi de această mărturie a credinței noastre.

Trăim cu bucurie sărbătoarea Învierii, dar să nu uităm că ea trece prin Patimi, de aceea le și numim Sfintele Patimi de viață dătătoare. Cum poate fi o patimă, o suferință cauzată de răutate și de nedreptate, dătătoare de viață? În săptămâna care a precedat Învierea, nedreptatea omului lăsat după mintea lui, fără Dumnezeu, comite cea mai mare nedreptate condamnând pe Creatorul său, pe Cel nevinovat care a venit să-l mântuiască. Sunt patimi de viață făcătoare pentru că Hristos a primit această nedreptate fără să cârtească, fără să caute dreptate la omul pentru care a venit din iubire și din compasiune. Patimile, adică ocară și durerea Crucii și apoi Moartea, nu le trăiește în absurd, nici pentru păcatele Sale, ci pentru mine păcătosul, pentru tine, pentru oricare dintre oamenii cei de azi și cei din toate timpurile, pentru cel mai mic ca și pentru cel mai mare dintre noi, până la sfârșitul veacurilor. Și moartea care a *“încolțit trupul Lui”* nu a găsit nici un păcat, nici o stricăciune a păcatului în El, de aceea nu L-a putut ține. Murea pentru noi și pentru păcatele noastre de aceea moartea nu a avut putere asupra Lui. *“Unde-ți este moarte, boldul? Unde-ți este iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimicit... Înviat-a Hristos și viața stăpânește.”*

Să îndrăznim să privim înspre Hristos care a răstignit pe Cruce neputințele noastre și înviind ne-a dat puterea, în viața aceasta, prin credință, să ne luptăm cu păcatul și, biruindu-l, să dobândim viața veșnică. Este credința noastră pe care să nu uităm să o transmitem copiilor prin felul nostru de a trăi, ca fii ai Învierii.

Să ne îngrijim de partea dinlăuntru a sufletului să fie frumoasă și luminoasă, să nu ne îngrijim numai de cele exterioare. Să ne îngrijim de acest mare dar pe care Hristos ni-l oferă, acela de a ne putea schimba întâi noi, de a putea curăța vasul întâi în interior. Iar apoi să ne îngrijim și de cele dinafară.

Acolo unde este nedreptate, să luptăm cu arma răbdării și a iertării pe care Hristos ne-a dat-o pe Cruce. Să nu uităm că *“datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră, ci fiecare să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire. Că și Hristos n-a căutat a Sa plăcere, ci precum este scris: Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea.”* (Rom. 15, 1-2). Unde suntem răniți de neîncrederea celor din jur, să ridicăm ochii la Cer de unde vine ajutorul și toată binecuvântarea. Când tristețea și singurătatea ne stăpânesc, când toți ne-au părăsit, să ne încredințăm sufletul în mâinile Părintelui Ceresc, precum Hristos pe Cruce și vom putea și noi să întrevădem

Învierea încă din viața aceasta. Nu deznădăjduiți din cauza păcatelor căci *“iertarea a răsărit din mormânt”* și doar la Hristos Cel înviat putem găsi mângâiere și iertare, lumină și frumusețe inimii rănite de păcat.

Prea Cucernice Părinte, Îl rog pe Bunul Dumnezeu să vă dea putere și dragoste în propovăduirea Evangheliei Domnului nostru Iisus Hristos, să vă păzească împreună cu familia în pace și cu bună sporire în toate și să vă răsplătească în viața aceasta și în cea de dincolo pentru *“râvna Casei Sale”*.

Iubiți credincioși vă doresc și-L rog pe Hristos Cel înviat să vă dăruiască spor în toate, să vă păzească în viață cinstită, să vă dea putere să biruiți răul la fiecare pas, să întărească dragostea în familiile dumneavoastră, de multe ori în pericol din cauza distanțelor care vă separă; să vă crească și să vă lumineze pe voi copii, să vă păzească și să vă înțeleptească pe voi tineri și tinere pentru care mă rog să nu cădeți în ispita iluziilor lumii acesteia, iar dacă ați căzut să vă dea puterea întoarcerii. Să ne dăruiască Bunul Dumnezeu la toți - bătrâni, tineri, copii - harul unității în Biserica cea sfântă a Fiului Său și să *“intrăm cu toții în bucuria Domnului nostru Iisus Hristos: și cei dintâi, și cei de al doilea, și cei de pe urmă.”*

+Arhiepiscopul Iosif

Paris, Sfintele Paști, 15 mai 2001